

(अस्या जम्बादिविचरणम् महाभारते वन-
पर्वणि ६६ अध्यायमारभ्य द्रष्टव्यम् ॥)
लोपासुद्रापतिः, पुं, (लोपासुद्रायः पतिः ।)
अगस्त्यसुनिः । इति पुराणम् ॥
लोपाशकः, पुं, (लोपं आकुलीभारं चकितमश्राति ।
अश्रु + क्तुल ।) शृङ्गालः । इति हारावली ॥
लोपाशिका, स्त्री, (लोपाशक + श्लिषां टाप् ।
अत इत्वम् ।) शृङ्गाली । इति हारा-
वली । १७२ ॥
लोम, स्त्री, (लुप् + लृन् ।) लोमघनम् । लोतम् ।
इत्यमरः ॥ (यथा, महाभारते । १।१०।७।५।
“ते तस्यावसथे लोमं हस्यवः कुरुसत्तम ।।
निघाय च भयाङ्गीनास्तत्रैवानागते बले ॥”)
लोमो, स्त्री, (लोम + धिक्वात् ङीष् ।) लोमम् ।
इति शब्दरत्नावली ॥
लोमः, पुं, (लुम् + वच् ।) आकाङ्क्षा । पर-
द्रव्याभिलाषः । तत्पर्यायः । लब्धा २ लिप्ता ३
चश्रः ४ सृष्टा ५ काङ्क्षा ६ शंसा ७ गर्हः ८
वाङ्क्षा ९ इच्छा १० ढट् ११ मगोरथः १२
क्रामः १३ अभिलाषः १४ । इति हेमचन्द्रः ॥*॥
तस्य लक्ष्यं यथा,—
“परविचारिकं ढट्टा नेतुं यो हृदि जायते ।
अभिलाषो द्विजश्रेष्ठ स लोमः परिकीर्तितः ॥”
इति पाञ्च क्रियायोगसारे १६ अध्यायः ॥*॥
स च ब्रह्मणोऽधराज्जातः । यथा,—
“भूमध्याद्भवतु क्रोधो लोमश्चाधरसम्भवः ।”
इति मात्स्ये सुखोत्पत्तिर्नाम ३ अध्यायः ॥*॥
स तु नाशकारयं यथा,—
“लोमप्रमादविश्रासैः पुरुषो नश्यते त्रिभिः ।
तस्मात्तोभो न कर्तव्यः प्रमादो न न विश्वसेतु ॥”
इति गारुडे नीतिसारे ११५ अध्यायः ॥
अपि च ।
“त्रिविधं वरकस्त्रिदं द्वारं नाशनमात्मनः ।
कामः क्रोधस्तथा लोभस्तस्मादेतन्नयं त्रयेतु ॥”
इति श्रीभगवद्गीतायाम् १६ अध्यायः ॥
(लोभनिन्दाविषयकश्लोकानि यथा,—
“लोभः प्रतिष्ठा पापस्य प्रकृतिर्लोभ एव च ।
द्वेषक्रोधाद्विजन्को लोभः पापस्य कारणम् ॥
लोभात् क्रोधः प्रभवति लोभात्कामः प्रजायते ।
लोभात्क्रोहश्च नाशश्च लोभः पापस्य कार-
णम् ॥
लोभात् क्रोधः प्रभवति क्रोधाद्क्रोहः प्रवर्षेते ।
क्रोहेण नरकं याति शास्त्रक्रोहेऽपि विचक्षणः ॥
मातरं पितरं पुत्रं भ्रातरं वा सुहृत्तमम् ।
लोभाविष्टो नरो हन्ति स्वामिनं वा सहो-
दरम् ॥
लोभेन बुद्धिश्छलति जीभो जनयति ढट्टाम् ।
ढट्टातौ दुःखमाप्नोति परचेह च मानवः ॥
लोभाविष्टो नरो वित्तं वीचते न स चापदम् ।
दुग्धं पश्यति भाङ्गारो यथा न लघुङ्गा-
हतिम् ॥
प्रायेण धनिनामेव धनलोभो निरन्तम् ।

पश्य कीटिद्वयोपेतं लचाय प्रणतं धनुः ॥
गावर्धमर्थाधितया लुब्धसुहेजयेज्जनम् ।
अब्धिदेव्याश्चरन् स्त्रीर्मथ्यमानोऽहजद्विषम् ॥
लोमः सदा विचिन्तो लुब्धैः सर्वतो भयं
दृष्टम् ।
कार्याकार्यविचारो लोभविन्दस्य नास्त्वैव ॥
सत्त्वप्रशमनपोभिः शस्त्रधनेः शास्त्रवेदि-
भिर्विजितः ।
लोभो वत प्रविष्टः कुटिलं हृदयं किराती-
नाम् ॥
लोहोपपन्न इति पूर्वदशाविशेष-
शाली स्वमात्मनि वसुप्रकरं निघाय ।
लब्धोदये तमथ गृह्णति पद्मनक्षौ
द्वीपा भवन्ति कलुषा बलवान् हि लोभः ॥
यद्दुर्गामटवैमटन्ति विकटं क्रामन्ति देशान्तरं
भाहन्ते गहनं सद्युद्रमथनक्रोधं क्षयं कुर्वन्ते ।
सेवन्ते कृपयं पतिं गजघटासङ्घट्टुःसखरं
सर्पन्ति प्रधनं धनान्वितधियस्तलोभविस्फु-
र्णतम् ॥*॥
लोभी, [नृ] त्रि, (लोभीऽस्यास्तीति लोभ +
इनिः ।) लोभयुक्तः । तत्पर्यायः । युष्मः २
गर्हनः ३ लुब्धः ४ अभिलाषुकः ५ लब्धकः ६
लोलुपः ७ लोलुभः ८ । इति जटाधरः ॥
लिभुः ९ । इति हेमचन्द्रः ॥
लोभ्यः, पुं, (लुभ्यते इति । लुभ + यत् ।) सुतः ।
इति हेमचन्द्रः ॥ लोभनीये, त्रि ॥
लोम, [नृ] स्त्री, (लुयते ङ्ह्यते इति । ल +
“नामन्वीमन्योमनुरोमन्लोमन्पाञ्चध्यामन्”
उणा० ४ । १५० । इति मनिन्प्रत्ययेन साधुः ।)
शरीरस्थकेशः । तत्पर्यायः । तनूरुहम् २ रोम
३ । इत्यमरः ॥ तनूरुहम् ४ तनूरुट् ५ । इति
शब्दरत्नावली ॥ (यथा, सुखकोपनिषदि ।
१ । १ । ७ ।
“यथोर्णनाभिः स्त्रजते गृह्णते च
यथा पृथिव्यामोषधयः सम्भवन्ति ।
यथा सतः पुरुषात् केशलोमानि
तथाचरात् सम्भवतीह विश्वम् ॥”)
तत्तु गर्भस्थस्य षष्ठे मासि भवति । इति सुख-
बोधः ॥ अपि च ।
“षष्ठे मासि च नारीणां वैदिके नाधिकारिता ।
उदरस्थस्य बालस्य नखलोमप्रवर्षनात् ॥”
इति स्मृतिः ॥
(तथास्य विवृतिः ।
“अस्यो मलानि लोमानि असङ्गानि भवन्ति
हि ।
सन्ति यावन्ति लोमानि तावन्तो लोम-
रूपकाः ॥
अङ्गप्रत्यङ्गनिवृत्तिः स्वभावादेव जायते ।
सन्निवेशश्च गात्राणां नात्रास्ते कारणात्तरम् ॥”
निवृत्तिः सिद्धिः स्वभावात् ईश्वरात् । सन्निवेशो
रचनाविशेषः । इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे
प्रथमे भागे ॥)

लोमं, स्त्री, जाङ्गलम् । इति जटाधरः ॥ (रोम ।
यथा, तैत्तिरीयसंहितायाम् । ५ । १ । ६ । २ ।
“अथो शन्त्वायाजलोमैः संहचक्षिषा वा अग्नेः
प्रिया तण्यर्धदजेति ॥”)
लोमकरणी, स्त्री, मांसच्छदा । इति राजनिर्घण्टः ॥
लोमकर्णः, पुं, (लोमयुक्तौ कर्णौ यस्य ।) शशकः ।
इति हेमचन्द्रः ॥ (अस्य पर्यायो यथा,—
“लम्बकर्णः शशः श्रुती लोमकर्णो विवेकशयः ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे द्वितीये भागे ॥)
लोमयुक्तकर्णविशिष्टे, त्रि ॥
लोममं, स्त्री, (लोमानि हन्तीति । हन + टक् ।)
इन्द्रलुप्तकम् । इति भूरिप्रयोगः ॥ टाक इति
भाषा ॥ लोमघातके, त्रि ॥
लोमपादः, पुं, (लोमानि पादयोर्यस्य ।) अङ्ग-
देशीयराजविशेषः । स तु ऋष्यशङ्खसुनि-
श्वशुरः । इति रामायणम् ॥ (अयं हि स्वर्ध-
वंशावतंसस्य दशरथस्य सखा । विप्रावमान-
नात् एवास्य राधे बहुकालं अवयहः सम्भूव
तत एवासौ काश्यपं ऋष्यशङ्खं खराह्यं
आनीय श्रान्तां नाम दशरथकन्यामस्मै दत्त-
वान् । एतद्वृत्तान्तान् महाभारते वनपर्वणि
११० अध्यायतो विशेषतो द्रष्टव्यम् ॥)
लोमपादपूः, स्त्री, (लोमपादस्य पूः ।) पुरी-
विशेषः । अधुना भागलपुर इति ख्याता ।
तत्पर्यायः । चम्या २ मालिनी ३ कर्णपूः ४ ।
इति हेमचन्द्रः ॥
लोमफलं, स्त्री, (लोमयुक्तं फलम् ।) भयम् ।
इति राजनिर्घण्टः ॥
लोमविषः, पुं, (लोमि विषं यस्य ।) आत्रादिः ।
इति हेमचन्द्रः ॥
लोमशः, पुं, (लोमानि सन्त्यस्येति । लोमन् +
“लोमादिभ्यः शः ।” इति शः ।) सुनिविशेषः ।
(सुनिवरोऽर्थं तीर्थगमनाभिलाषिणः सातुजस्य
युधिष्ठिरस्यानुगामी सर्वतीर्थतृप्तान्तमस्मै विज्ञा-
पयामासेति महाभारते वनपर्वणि द्रष्टव्यम् ॥*॥)
मेघः । अतिलोमान्विते, त्रि । इति मेदिनी ।
शे, २७ । यथा,—
“कदाचिद्दुरो म्बः कदाचिद्वोमशः सुखी ॥”
इति सासुद्रकम् ॥
(धान्यापहरणरूपकर्मविपाकात् लोमशो
भवति । यथा, महाभारते । १३ । १११ । ११६ ।
“धान्यं हत्वा तु पुरुषो लोमशः संप्रजायते ॥”)
लोमशकाण्डा, स्त्री, (लोमशः काण्डो यस्याः ।)
कर्कटी । इति राजनिर्घण्टः ॥ (कर्कटीशब्दे
ऽस्या गुणादयो ज्ञातयाः ॥)
लोमशपर्विणी, स्त्री, (लोमशं पर्वमस्यस्या इति ।
इति । ङीष् ।) मातृपर्विणी । इति शब्द-
चन्द्रिका ॥
लोमशपुष्पकः, पुं, (लोमशानि पुष्पाणि यस्य ।
कप् ।) शिरीषवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥
लोमशमाञ्जारः, पुं, (लोमशो लोमबहुलं
माञ्जारः ।) माञ्जारविशेषः । गन्धगङ्गुला ॥